

MACAJĄCY (1) *part praes act*

N sg m macający.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Pomagający sobie dotykiem; szukający oparcia przy chodzeniu, chodzący po omacku; ślepiec; tu w przen:

*Wyrażenie: »rękoma macający«: Bo kto tego nie ma: ślepy iefł/ y rękómá mácíący [*manu tentas*] (*marg*) nie dáleko widzący. G. (-) *WujNT 2.Petr 1/9**

Cf MACAĆ

ZZa